

Panium - Nomer Dua Puluh

Runtuyan Daniel 11 jeung Panggeuing 2025

Jeff Pippenger

2026-03-02

Penerapan panaratas kana sajarah anu ngalaksanakeun ayat sapuluh nepi ka genep belas nangtukeun yén Roma, anu ngadegkeun titingalian éta, sumping dina taun 200 SM, taun anu sarua jeung perang Panium, sarta kuring nyarankeun yén dina 2025 Roma sumping jeung ngadegkeun titingalian éta ku pelantikan Trump jeung Paus Leo. Taun 2025 ngagambarkeun hiji-hijina mangsa nalika saurang paus jeung saurang Présidén dilantik dina taun anu sarua. Sato galak jeung gambarna diangkat pikeun sakumna anu daék ningali dina 2025. Béda jeung para panaratas, kuring nerapkeun runtuyan ayat-ayat éta, lain sajarah anu mula-mula ngalaksanakeun éta ayat-ayat. Kuring sapuk kana éta sajarah, tapi ngagunakeun runtuyan anu aya dina éta ayat-ayat minangka raraga pikeun éta sajarah, lain ngagunakeun sajarah pikeun nangtukeun raraga éta ayat-ayat. Kuring negeskeun yén éta dua pendekatan téh duanana akurat.

Révolusi urang Makabéus

Abdi ngalarapkeun garis Makkabi ku cara nu sarupa. Pemberontakan Makkabi dina taun 167 SM lumangsung jauh sanggeus peperangan Panium dina taun 200 SM, sarta jauh saméméh Pompey ngarebut Yerusalem dina taun 63 SM. Garis nu dimimitian dina ayat genep welas ku penaklukan Yerusalem ku jenderal Pompey dina taun 63 SM, tuluy neras nepi ka Tiberias Caesar anu maréntah nalika Yesus disalib. Salib jeung Tiberias digambarkeun dina ayat dua puluh dua tina pasal sabelas.

Jeung ku panangan caah maranéhna bakal disapu ti payuneunana, sarta bakal dipupuskeun; enya, kitu deui pamingpin perjangjian. Daniel 11:22.

Jenderal Pompey anu nalukkeun Yerusalem dina taun 63 SM dina ayat genep welas, tuluy salib dina taun 31 M dina ayat dua puluh dua, ngagambarkeun hiji garis nubuat anu dimimitian ku hiji lambang hukum Minggu sarta ditungtungan ku hiji lambang hukum Minggu. Ayat dua puluh tilu mangrupa hiji pegatna dina petikan éta, ku kituna nandaan ayat dua puluh dua minangka tungtung garis nubuat anu dimimitian dina ayat genep welas. Sasarengan jeung tungtung anu écés tina garis éta dina ayat dua puluh dua, aya kanyataan yén ayat dua puluh dua mangrupa lambang tina waymark anu sarua sakumaha anu diwakilan dina ayat genep welas, ku kituna méré hiji kasaksian alfa jeung oméga yén ayat genep welas nepi ka ayat dua puluh dua ngawakilan hiji garis nubuat anu béda.

Tambahkeun deui kana ieu yén ayat lima belas jeung genep belas nandaan peralihan ti karajaan Seleukid ka kakawasaan Romawi, sarta ku kituna katempo aya pegatna kontinuitas ti Seleukid dina ayat lima belas nepi ka Romawi dina ayat genep belas, jeung runtuyan ayat genep belas nepi ka dua puluh dua écés kapisah minangka hiji garis nubuat anu tunggal. Ayat genep belas ngenalkeun kakawasaan salajengna anu bakal ngadominasi Yudea, ku kituna nandaan hiji peralihan dina sajarah kenabian, sarua saperti dina ayat dua puluh tilu. Garis éta dimimitian jeung ditungtungan

ku hiji lambang hukum Minggu, sarta garis éta dipungkas dina ayat dua puluh dua tina pasal kasabelas.

Smith—jeung Tilu Kaisar

Kanyataan yén ayat genep welas ngagambarkeun hukum Minggu, sakumaha ogé ayat dua puluh dua—nuntut supaya éta dua ayat ditumpangkeun silih saluyukeun. Uriah Smith méré katerangan ngeunaan ayat dua puluh tilu, sarta ngajelaskeun naha éta ngagambarkeun hiji sajarah anu dimimitian leuwih ka tukang dina sajarah ayat-ayat saméméhna, lain ngagambarkeun hiji sajarah anu nutur langsung sanggeus salib dina ayat dua puluh dua.

“AYAT 23. Jeung sanggeus aya pasatujuan anu dijieun jeung manéhna, manéhna bakal ngalakonan kalicikan; sabab manéhna bakal naék, sarta bakal jadi kuat ku jalma saeutik.”

“Anjeunna’ anu jeung anjeunna pakta nu kasebut di dieu dijieun, tangtu kudu jadi kakawasaan anu sarua anu geus jadi poko ramalan ti ayat ka-14; sarta yén ieu téh kakawasaan Romawi kabuktian teu bisa dipapadékeun ku kasampurnaan ramalan éta dina tilu jalma, sakumaha geus dipedar saméméhna, anu silih gantikeun maréntah Kakaisaran Romawi; nyaéta, Julius, Augustus, jeung Kaisar Tiberius. Nu kahiji, waktu mulang kalayan meunang kameunangan ka benteng nagarana sorangan, titajong tuluy rubuh, sarta henteu kapanggih deui. Ayat 19. Nu kadua nyaéta pamekel pajeg; sarta anjeunna maréntah dina kamulyaan karajaan, jeung pupusna lain ku amarah atawa dina peperangan, tapi kalayan tengtrem dina ranjangna sorangan. Ayat 20. Nu katilu nyaéta jalma nu sok nyamurkeun maksudna, sarta salah sahiji tina tabiat anu panghinana. Anjeunna asup kana karajaan kalayan tengtrem, tapi boh pamaréntahanana boh hirupna dipungkas ku kakandasan. Jeung dina mangsa pamaréntahanana, Pangeran tina pakta, nyaéta Yesus urang Nasaret, dipaéhan dina kayu salib. Ayat 21, 22. Kristus moal kungsi bisa diruksak atawa dipaéhan deui; ku kituna dina pamaréntahan séjén naon waé, jeung dina mangsa séjén iraha waé, urang moal bisa manggihan kasampurnaan kajadian-kajadian ieu. Aya nu nyoba nerapkeun ayat-ayat ieu ka Antiochus, sarta ngajadikeun salah saurang imam agung Yahudi minangka pangeran tina pakta, sanajan maranéhna teu kungsi disebut kitu. Ieu téh rupa-rupa panalaran anu sarua jeung anu ngusahakeun ngajadikeun pamaréntahan Antiochus minangka kasampurnaan tanduk leutik dina Daniel 8; sarta éta diajukeun pikeun maksud anu sarua; nyaéta, pikeun megatkeun ranté bukti anu agung, anu ku éta dipintonkeun yén doktrin Advent téh doktrin Alkitab, sarta yén Kristus ayeuna geus di lawang. Tapi bukti éta moal bisa diruntuhkeun; ranté éta moal bisa dipotong.”

“Sanggeus mawa urang turun ngaliwatan kajadian-kajadian sekuler kakaisaran nepi ka ahir tujuh puluh minggu, nabi, dina ayat 23, mawa urang balik ka mangsa nalika bangsa Rum jadi pakait langsung jeung umat Allah ku jalan pakumpulan urang Yahudi, taun 161 S.M.: ti dinya urang tuluy dibawa nurutkeun runtuyan kajadian anu lempeng nepi ka kameunangan ahir gareja, jeung ngadegkeun Karajaan Allah anu langgeng. Urang Yahudi, ku sabab diteken pisan ku raja-raja Siria, ngutus hiji utusan ka Rum, pikeun nyuhunkeun pitulung bangsa Rum, sarta ngahijikeun diri maranéhna dina ‘hiji pakumpulan sosobatan jeung pakait persekutuan jeung maranéhna.’ 1 Mac.8; Prideaux, II, 234; Josephus’s Antiquities, book 12, chap.10, sec.6. Bangsa Rum ngadéngékeun paménta urang Yahudi, sarta maparin ka maranéhna hiji dekrit,

anu dirumuskeun ku kecap-kecap kieu:—”

“‘Kaputusan sénat ngeunaan hiji pasatujuan silih tulungan jeung silaturahmi jeung bangsa urang Yahudi. Moal sah pikeun saha baé anu tunduk ka urang Rum nyieun perang ngalawan bangsa urang Yahudi, atawa nulungan jalma-jalma anu kitu, boh ku ngirim gandum, boh kapal, boh duit; jeung lamun aya serangan anu dilakukeun ka urang Yahudi, urang Rum kudu nulungan maranéhna sa jauh kamampuhna; kitu deui, lamun aya serangan anu dilakukeun ka urang Rum, urang Yahudi kudu nulungan maranéhna. Jeung lamun urang Yahudi boga kahayang pikeun nambahan kana, atawa ngurangan tina, ieu pasatujuan silih tulungan, éta kudu dipigawé ku kasapukan babarengan ti urang Rum. Jeung naon baé panambahan anu ku jalan kitu dipigawé, éta bakal tetep miboga kakuatan hukum.’ ‘Kaputusan ieu,’ saur Josephus, ‘ditulis ku Eupolemus, putra Yohanes, jeung ku Jason, putra Eleazer, nalika Yudas jadi imam agung bangsa éta, jeung Simon, dulurna, jadi panglima balad. Jeung ieu téh pasatujuan anu kahiji anu dijieun ku urang Rum jeung urang Yahudi, sarta diatur ku cara kieu.’”

“Dina mangsa ieu urang Romawi téh hiji bangsa leutik, sarta mimiti lampah kalawan tipu daya, atawa kalawan kalicikan, sakumaha anu ditandeskeun ku éta kecap. Jeung ti ieu titik maranéhna naék ku kamajuan anu ajeg jeung gancang nepi ka puncak kakawasaan anu tuluy kahontal ku maranéhna.” Uriah Smith, *Daniel and the Revelation*, 270, 271.

Henteu ngan ukur salib dina ayat dua puluh dua anu mungkas hiji garis ku hiji lambang anu ogé aya dina awal garis éta, tapi ayat salajengna balik deui kana sajarah anu miheulaan salib éta, kira-kira tilu puluh taun sanggeus Panium jeung kira-kira saratus taun saméméh Rum nalukkeun Yerusalem. Tanda jalan tina pasatujuan urang Yahudi anu ku Smith di dieu diidentifikasi minangka 161 SM, ku para panaratas séjén diidentifikasi minangka 158 SM. Pokok anu ku sim kuring ditekenkeun di dieu lain utamana tanggalna, tapi yén ayat genep welas nepi ka dua puluh dua ngagambarkeun hiji garis sajarah nubuatan anu dina éta hukum Minggu téh jadi alfa jeung omega tina éta garis. Tuluy, sanggeus garis tina ayat genep welas nepi ka dua puluh dua dipidangkeun, ayat dua puluh tilu ngulang deui sarta ngalegaan sajarah anu aya di jero garis ayat genep welas nepi ka dua puluh dua. Garis sajarah nubuatan anu diwakilan ku ayat dua puluh tilu nyaéta sajarah Makabe, jeung sajarah Makabe téh mangrupa paralel anu sampurna jeung sajarah Amérika Serikat.

Dua Dinasti

Kaum Makabe ngalambangkeun hiji pamarontakan ngalawan karajaan Seleukid anu dimimitian dina mangsa pamaréntahan Antiochus Epiphanes. Pamarontakan éta ditujukeun ngalawan karajaan Seleukid beulah kalér, sarta ngahasilkeun hiji kameunangan anu ngalahirkeun salah sahiji tina dua dinasti Yudea dina mangsa anu ahirna ngabalukarkeun karuksakan Yerusalem dina taun 70 M. Dinasti kahiji nya éta Hasmonea, sedengkeun dinasti kadua nya éta Herodes. Dinasti Herodes mangrupa pamaréntahan Yudea anu kadua sanggeus dibébaskeun tina karajaan Seleukid beulah kalér. Ieu patalina langsung jeung sistem Romawi, ari dinasti Hasmonea saméméhna dasarna mangrupa Yahudi. Dinasti Hasmonea dimimitian dina taun 141 SM, sarta dina taun 37 SM dinasti Herodes dimimitian jeung lumangsung nepi ka taun 70 M.

Dinasti-dinasti éta ngagambarkeun pamaréntahan Yudea, tanah kamulyaan anu baheula jeung harfiah. Pemberontakan Makabe lumangsung ti taun 167 nepi ka 160 SM. Dina taun 164 SM urang Makabe ngusir Antiokhus Epifanes ti Yerusalem sarta ngabersihan jeung ngabaktikeun deui Bait Allah sanggeus Antiokhus najiskeun éta, tapi kakara dina taun 141 SM kakawasaan Seleukid kalér ditundukkeun sapinuhna sarta dinasti Hasmonéa mimiti.

Dinasti Herodes mangrupa konci pikeun ieu garis, sabab Herodes Agung anu maréntahkeun supaya orok-orok dipaéhan dina waktu kalahiran Yesus, sarta putrana keur maréntah nalika Yesus pupus. Herodes Agung téh bapana, sarta anjeunna saurang raja nu ngawasa Yudea, ari putrana mah ngan ukur hiji tetrarka, hartina anjeunna pangawasa atas saparapat karajaan, kawas gubernur tibatan raja. Ku sabab kitu anjeunna henteu miboga kawenangan anu nyababkeun anjeunna kudu ngahubung jeung Pilatus pikeun nyalibkeun Kristus. Kalahiran Yesus téh mangrupa “waktu ahir” profétis dina garis nubuat-Na, sarta pupusna-Na ngagambarkeun hukum Minggu. Herodes anu kahiji ngagambarkeun taun 1989, sarta Herodes anu panungtung nyaéta hukum Minggu. Herodes bapa nepi ka Herodes anak téh mangrupa garis profétis Kristus.

Galur Makkabi dimimitian ku hiji pemberontakan anu meunang ngalawan hiji raja ti kalér anu geus maksa adat-istiadat Yunani-na, kabudayaanana kitu deui agama Yunani ka urang Yahudi. Mimiti dinasti Hasmonea ngawakilan taun 1798. Naha kitu, saur aranjeun meureun? Lamun hiji dinasti dimimitian dina hiji “waktu ahir” nubuat, sakumaha kajadianana dina dinasti Herodes nalika kalahiran Kristus, mangka dinasti nu séjén ku kabutuhan nubuat tangtu kudu miboga awal anu sarua. Dua dinasti éta duanana dimimitian ku hiji waktu ahir, nalika urang nerapkeun kalahiran Kristus minangka “waktu ahir,” tapi jalma-jalma bodo moal kungsi ningali caang anu geus dibuka meteraina anu patali jeung waktu ahir.

“Dina jaman urang, saperti dina jaman Kristus, bisa waé aya salah maca atawa salah napsirkeun Kitab Suci. Lamun urang Yahudi geus nalungtik Kitab Suci kalayan hate anu satemenna tur pinuh ku doa, pilarian maranéhna tangtu bakal diganjar ku pangaweruh anu leres ngeunaan waktuna, sarta lain ngan ukur waktuna, tapi ogé ngeunaan cara mucunghulna Kristus. Maranéhna moal ngalarapkeun datangna Kristus anu kadua anu mulya kana kadatangan-Na anu kahiji. Maranéhna miboga kasaksian ti Daniel; maranéhna miboga kasaksian ti Yesaya jeung nabi-nabi séjénna; maranéhna miboga pangajaran Musa; jeung di dieu Kristus aya pisan di tengah-tengah maranéhna, tapi maranéhna tetep nalungtik Kitab Suci pikeun bukti ngeunaan datangna-Na. Jeung ka Kristus maranéhna ngalakukeun pisan hal-hal anu geus dinubuatkeun yén maranéhna bakal ngalakukeunana. Maranéhna kitu kacida dibutakeunana nepi ka henteu nyaho naon anu keur dipigawé ku maranéhna.”

“Jeung loba jalma ngalakukeun hal anu sarua dina jaman kiwari, dina taun 1897, ku sabab maranéhna can boga pangalaman dina amanat-amanat pangujian anu kacakup dina amanat malaikat kahiji, kadua, jeung katilu. Aya sawatara anu nalungtik Kitab Suci pikeun neangan bukti yén amanat-amanat ieu masih aya dina mangsa nu bakal datang. Maranéhna ngumpulkeun bebeneran amanat-amanat éta, tapi maranéhna gagal méré tempat anu saestuna dina sajarah nubuat. Ku sabab kitu, jalma-jalma saperti kitu aya dina bahaya nyasabkeun umat dina perkara netepkeun tempat amanat-amanat éta. Maranéhna henteu ningali jeung ngartos waktu ahir, atawa iraha amanat-amanat éta kudu ditempatkeun. Poé Allah geus rek datang

kalawan léngkah anu nyumput; tapi jalma-jalma anu disangka wijaksana jeung agung téh keur nyarita kosong ngeunaan ‘Pendidikan Luhur.’ Maranéhna henteu nyaho tanda-tanda datangna Kristus, atawa ahir dunya.” Paulson Collection, 423, 424.

Ngawilang kalahiran Kristus minangka “waktu ahir,” ku kituna minangka konci pikeun mawa garis Makkabeus kana kontéks bebeneran kiwari ngeunaan poé-poé panungtungan, ngajadikeun Kristus sabagé puseur pisan tina éta petikan, anu ogé mangrupa bukti yén éta panerapan téh sah.

Garis turunan Makkabi ngagambarkeun tanah mulya sacara rohani, jeung gambaran éta dimimitian dina hiji mangsa nalika warga tanah mulya misahkeun diri tina dominasi pulitik jeung agama raja kalér. Pemberontakan Makkabi anu ngabalukarkeun dinasti Hasmonea ngawakilan taun 1776, sarta pemberontakan ngalawan raja kalér anu dilaksanakeun ku urang Makkabi ngawakilan Perang Revolusi. Dua puluh dua taun ti 1776 nepi ka 1798 ngawakilan pemberontakan Makkabi anu ngabalukarkeun dinasti Hasmonea dina waktu ahir taun 1798, anu terus lumangsung nepi ka dinasti Herodes dimimitian dina waktu ahir taun 1989. Dinasti Herodes terus lumangsung nepi ka karuksakan Yerusalem dina taun 70 M.

Anu penting dipikawanoh dina ieu runtuyan sajarah aya dua hal; ieu mangrupa gambaran ngeunaan tanah mulya kuna anu ngagambarkeun tanah mulya modéren, sarta ieu dimimitian dina hiji runtuyan sajarah anu mimitian ti ayat genep belas, nalika Roma nalukkeun tanah mulya pikeun kahiji kalina, ku kituna ngaidéntifikasi téma utama tina éta runtuyan. Runtuyan tina ayat genep belas nepi ka ayat dua puluh dua ngawakilan tanah mulya, sarta kontéksna nyaéta undang-undang Minggu anu baris geura datang. Runtuyan éta ogé ngawakilan dua golongan panyembah anu mangaruhan duanana pamaréntahan dinasti. Kaum Saduki jumlahna leuwih saeutik, tapi umumna ngadalikeun sistem kaagamaan jeung pulitik Yahudi dina duanana mangsa dinasti. Sistem kaagamaan diatur ku hiji kapamanggihan imam, sarta kapamanggihan imam éta ogé dipangaruhan ku duanana, Saduki jeung Parisi. Pamaréntahan Hasmonean jeung Herodian duanana dipangaruhan ku kaum Parisi jeung Saduki, sarta dua dinasti éta ngawakilan pamaréntahan Amérika Sarikat ti taun 1798 nepi ka undang-undang Minggu.

Urang Parisi jeung urang Saduki ngagambarkeun dua golongan tina paham pulitik anu dibédakeun ku pendirianna dina perkara perbudakan. Kaum Demokrat pro-perbudakan, jeung kaum Republik anti-perbudakan; sarta duanana silih patalina jeung aparatus pulitik pamaréntahan konstitusional Amérika Sarikat. Pamaréntahan éta nyaéta sato galak bumi dina Wahyu tilu welas, sarta sajarah lahiriah sato galak bumi téh digambarkeun ku tandukna anu républikan. Sajarah batinna digambarkeun ku tandukna anu protestan. Tanduk-tanduk éta kapisah dina éta sato galak, sabab éta sato galak téh nyaéta Konstitusi anu misahkeun tanduk nagara ti tanduk garéja, tapi maranéhna ngaléngkah babarengan sapanjang sajarah. Tanduk républikan miboga dua pangaruh, boh pikeun boh ngalawan perbudakan. Tanduk protestan miboga dua pangaruh, boh pikeun Sabat poé katujuh boh pikeun poé kahiji panonpoé.

Kira-kira tilu puluh taun sanggeus perang Panium, urang Makabe nandaan sajarah Amérika Serikat minangka karajaan kagenep dina nubuat Alkitab. Tuluy, kira-kira saabad ti harita, ayat genep welas kagenapan nalika Yerusalem direbut, anu ngalambangkeun salib. Yudea téh mangrupa nu

kadua tina tilu halangan anu ditaklukkeun ku Roma nalika éta nyokot kakawasaan kana dunya. Jenderal Pompey nalukkeun Siria dina taun 65 SM, tuluy Yuda dina taun 63 SM. Augustus Caesar bakal nalukkeun halangan nu katilu dina perang Actium dina taun 31 SM. Ieu sajarah digambarkeun dina runtuyan ayat genep welas nepi ka dua puluh dua.

Dina mangsa salib, sajarah Makabe geus lumangsung ampir dua ratus taun. Uriah Smith netepkeun yén sajarah anu dilambangkeun ku pasatujuan jeung urang Yahudi dina ayat dua puluh tilu kudu disaluyukeun jeung hiji titik awal dina sajarah anu kajadian ampir dua ratus taun saméméh sajarah salib dina ayat dua puluh dua. Sajarah salib dina ayat dua puluh dua kudu disaluyukeun jeung ayat genep welas, sabab ayat genep welas ogé nyaéta hukum Minggu. Ieu ngandung harti yén garis Makabe, anu mangrupa sajarah tanah kamulyaan Yuda, dimimitian jauh saméméh hukum Minggu dina ayat genep welas.

Lamun urang ngartos yén sajarah kaum Millerit ngagambarkeun sajarah saratus opat puluh opat rébu, urang tiasa nyaluyukeun waktu ahir pikeun kaum Millerit dina taun 1798 jeung waktu ahir pikeun saratus opat puluh opat rébu dina taun 1989. Nalika urang ngalakukeun ieu, urang keur nindihkeun sajarah malaikat kahiji jeung kadua kana sajarah malaikat katilu. Taun 1798 jeung 1989 téh mangrupa tanda jalan alfa jeung omega dina sajarah ayat opat puluh tina Daniel sabelas.

Ayat ka opat puluh dimimitian dina “wanci tungtung,” anu kalayan gampang tiasa dibuktikeun minangka taun 1798; jeung lamun dipikaharti kalayan leres, runtuhna Uni Soviét dina taun 1989 ngalaksanakeun ayat ka opat puluh, sarta palaksanaan éta ogé mangrupa “wanci tungtung.” Dua “wanci tungtung,” dina hiji ayat, anu aya dina pasal anu sarua jeung runtuyan Makkabi. Pemberontakan Makkabi anu ngabalukarkeun dinasti Hasmoni ngagambarkeun dua puluh dua taun ti 1776 nepi ka 1798. Dina taun 1798 dinasti Hasmoni dimimitian, sarta dinasti Herodian dimimitian dina taun 1989.

Ayat kasapuluh tina Daniel sabelas nandakeun taun 1989, jeung ayat genep belas nyaéta undang-undang Minggu. Garis sajarah dina éta ayat-ayat ngagambarkeun tilu perang, sarta ragragna hiji raja kidul jeung asupna Roma kana sajarah nubuat. Éta ogé ngandung garis dua dinasti anu janten tipologi pikeun parobahan anu kajadian nalika sato bumi dina Wahyu tilu welas anu “tandukna dua siga anak domba, jeung” “nyarita siga naga.” Sacara runtuyan, dinasti Yahudi anu kahiji nyaéta anak domba, sarta dinasti Romawi anu kadua nyaéta naga. Dinasti anu kahiji téh Yahudi, anu kadua Romawi. Naha Yahudi atawa Romawi, sato bumi éta boga dua tanduk.

Dinasti Yahudi ngawakilan tanduk Protestan, sareng dinasti Romawi ngawakilan tanduk Republik. Duanana tanduk ogé miboga hiji pamisahan nubuat anu dua. Kaum Saduki sareng urang Parisi nyayagikeun kerangka pikeun Demokrat pro-perbudakan sabalikna ti Republik anti-perbudakan; bari sakaligus ngawakilan hiji pamisahan dua rupa tina parawan bodo sabalikna ti parawan wijaksana. Urang Parisi minangka parawan bodo disucikeun dina kuciwa anu kahiji, sareng kaum Saduki disucikeun dina panyucian Bait Allah anu kadua. Urang Parisi, sarua saperti garéja Sardis, ngaku miboga ngaran hirup, padahal maranéhna paéh, sareng disucikeun heula; tuluy kaum Saduki anu mungkir kana kakawasaan Allah, mungkir kana kakawasaan sareng talatah Jerit Tengah Peuting. Kaum Saduki téh umat perjangjian anu keur diliwatan, kaum Saduki téh maranéhna anu

ngarasa cukup ku rasa émosi anu hadé.

“Kadatangan Kristus, sakumaha diumumkeun ku amanat malaikat kahiji, dipikaharti minangka dilambangkeun ku datangna panganten lalaki. Reformasi anu sumebar lega dina pangwartaan ngeunaan gancangna kadatangan-Na, saluyu jeung kaluarna para parawan. Dina ieu misil, sakumaha dina misil Mateus 24, aya dua golongan anu dilambangkeun. Maranéhna kabéh geus nyandak lampuna, nyaéta Alkitab, sarta ku cahayana maranéhna geus kaluar pikeun mapag Panganten Lalaki. Tapi bari ‘anu bodo nyandak lampuna, tapi henteu mawa minyak jeung dirina,’ ‘anu wijaksana mawa minyak dina wadahnya bareng jeung lampuna.’ Golongan anu pamungkas geus narima kurnia Allah, kakuatan Roh Suci anu ngalahirkeun deui jeung nyaangan, anu ngajadikeun firman-Na jadi lampu pikeun suku jeung cahaya pikeun jalan. Dina sieun ka Allah maranéhna geus nalungtik Kitab Suci pikeun diajar bebeneran, sarta kalayan temen maranéhna geus milari kasucian hate jeung kahirupan. Maranéhna ieu miboga pangalaman pribadi, hiji iman ka Allah jeung ka firman-Na, anu teu bisa diruntuhkeun ku kuciwa jeung panundaan. Anu séjén ‘nyandak lampuna, tapi henteu mawa minyak jeung dirina.’ Maranéhna geus kapangaruhan ku dorongan rasa. Kasantunanana geus kagugah ku amanat anu khidmat éta, tapi maranéhna ngandelkeun iman dulur-dulurna, ngarasa cukup ku cahaya anu ngiceup-ngiceup tina émosi anu hadé, tanpa pamahaman anu jero ngeunaan bebeneran atawa karya kurnia anu sajati dina jero hate. Maranéhna ieu geus kaluar pikeun mapag Gusti, pinuh ku harepan kana pangajén anu geuwat; tapi maranéhna henteu siap pikeun panundaan jeung kuciwa. Nalika pancobaan datang, iman maranéhna ragrag, sarta lampu maranéhna hurungna jadi samar.” *The Great Controversy*, 393.

Naha politis boh agama, duanana golongan ngahiji ngalawan jalma-jalma wijaksana dina krisis tengah wengi. Sanggeus ieu dipedar, urang ngamimitian artikel ku ngangkat perkara yén kuring nerapkeun ayat opat welas dumasar kana panempatanana dina alur ayat-ayat, sabalikna tina runtuyan sajarah anu diwakilan ku ayat-ayat éta. Kuring ngagunakeun logika éta saluyu jeung panempatan ayat dua puluh tilu. Panempatan hiji waymark kudu saluyu jeung pangenapan sajarahna. Persekutuan anu dijieun ku urang Yahudi jeung Roma dina mangsa Makkabe netepkeun di mana ayat éta kudu diterapkeun. “Jalma-jalma garong” dina ayat opat welas, anu netepkeun tetenjoan, ngalakukeun kitu dina taun 200 SM, nya éta taun anu sarua jeung perang Panium, tapi éta perang jeung jalma-jalma garong téh dua lambang anu béda.

“Perompak-perompak” jadi bagian tina carita éta, lain pikeun netepkeun aya hubungan langsung jeung tanggal perang Panium, tapi pikeun nandaan hubungan anu maranéhna jieun jeung panguasa Mesir anu keur lemah, yuswana kakara lima taun, anu geus rék éléh ku Antiochus. Maranéhna henteu hayang aya kaganggu dina ngimpor gandum Mesir ka Kakaisaran Romawi. Hubungan nuuat Roma jeung raja Mesir anu rentan, yuswana lima taun, éta anu jadi poko dina ayat éta. Panganteur éta nandaan akibat tina karuksakan anu nuturkeun sanggeus usaha Putin pikeun ngasupkeun deui penaklukan garéja Ukraina ka handapeun garéja Rusia, sakumaha baheulana, saméméh 1989. Usaha éta ngamimitian karuntuhan bertahap karajaan kidulna, sarta nalika Putin maot saperti Ptolemy, atawa ku hiji jalan diasingkeun saperti Uzziah jeung Napoleon, anjeunna sacara nuuat dipiceun, tuluy karajaanna dicekel ku runtuyan pamingpin anu kurang mampuh. Saterusna, dina mangsa raja anu yuswana lima taun, Roma kapausan campur tangan pikeun

ngajaga kapentinganana, nyaéta garéja Ukraina.

Kapausan henteu keur milih pihak antara Ortodoksi Rusia atawa Ukraina; manehna keur maénkeun unggal pihak pikeun mawa sakabéh badan-badan agama ka handapeun kakawasaanana, sakumaha digambarkeun dina Yesaya opat.

Jeung dina poé éta tujuh awéwé bakal nyekel hiji lalaki, bari nyarita, Kami bakal dahar roti kami sorangan, jeung maké papakéan kami sorangan: ngan mugi kami disebut ku ngaran anjeun, supaya aib kami dipiceun. Dina poé éta pucuk ti PANGERAN bakal éndah tur mulya, jeung buah bumi bakal unggul tur endah pikeun maranéhna anu salamet ti Israél. Jeung bakal kajadian, yén manéhna anu kari di Sion, jeung manéhna anu tetep aya di Yerusalem, bakal disebut suci, nya éta unggal jalma anu katuliskeun di antara nu hirup di Yerusalem. Yesaya 4:1–3.

Kapapaan nyekel kakawasaan kana sakabéh badan agama, anu dilambangkeun ku tujuh awéwé, hartina sakabéh garéja. Éta tujuh garéja hayang disebut katolik, anu hartina universal, sarta écés yén maranéhna lain umat Allah, sabab maranéhna maksud maké pakean sorangan. Ngahijina sakabéh badan agama anu hayang maké pakean manusa sorangan éta lumangsung dina mangsa nalika jalma-jalma di “Yerusalem bakal disebut suci,” nyaéta nalika dahan PANGERAN robah tina umat Laodikia jadi umat Piladélpia, anu dina dinya kapapaan jadi kapala sakabéh badan agama dina mangsa anu sarua nalika manéhna ogé bakal dijadikeun kapala badan-badan pulitik.

Dina taun 1989, garéja Ukraina jadi lambang raja ti kalér anu nyapukeun Uni Soviét, sarta Putin baris ngupayakeun mulangkeun deui hubungan baheula anu pinuh ku katundukan, tuluy nampa kusta dina tarangna sarta ngamimitian panganiayaan ngalawan agama anu nampik panuntutanana. Panganiayaan éta lumangsung di nagara Ptolemy sorangan, di kota Iskandariyah, ku kituna garéja-garéja di jero Rusia anu kapangaruhan ku Roma bakal jadi sasaran Putin, sarta ahirna. Nalika Trump nyiapkeun diri pikeun perang Panium, hubungan kabuka anjeunna jeung palindung raja budak Mesir anu geus dileuleuskeun téh diidentifikasi dina taun 2025. Kakawasaan Romawi anu dina taun 200 SM ngajaga raja-budak Mesir, moal tuluy ngajaga raja-budak éta. Anjeunna bakal mantuan pikeun ngeureunkeun raja budak éta. Roma salaku palindung Mesir dina taun 200 SM, ngagambarkeun Roma salaku nu ngancurkeun Mesir dina perang Panium.

Para pamilon Miller

Kaum Millerites henteu ningali tilu kakawasaan Romawi, maranéhna ngan ukur ningali dua, nanging sanajan kitu bebeneran maranéhna tetep bebeneran. Logika nubuat ngeunaan Antiochus minangka lambang ngamungkinkeun urang nerapkeun ayat opat welas dina hiji sajarah anu miheulaan ayat lima welas, sanajan sajarah anu mula-mulana nyumponan ayat-ayat éta nempatkeun boh ayat opat welas boh ayat lima welas dina taun 200 SM. Kuring nyatakeun yén ayat genep welas nyaéta hukum Minggu anu bakal enggal datang, sarta yén ayat opat welas téh 2025, jeung ayat lima welas nyaéta peperangan Panium anu can kénéh bakal datang. Antiochus ngabuktikeun yén tilu peperangan éta mangrupikeun hiji garis nubuat sabab anjeunna aya dina katilu peperangan éta, nanging anjeunna ogé ngabuktikeun panegasan anu ku kuring keur diteguhkeun, nyaéta panerapan ayat-ayat éta dina ahir jaman, nalika dipasing-pasing kalayan leres

nurutkeun métodologi line upon line.

Antiochus aya dina katilu perang éta, jeung dina poé-poé panungtungan anjeunna ngalambangkeun kakawasaan proksi kapapaan dina taun 1989 (Reagan jeung Amérika Serikat), 2014 (Zelenskyy jeung Ukraina), tuluy dina perang Panium éta mangrupikeun kakawasaan proksi anu sarua jeung taun 1989, sabab Yesus salawasna ngagambarkeun tungtung ku mimiti. Ronald Reagan geus pupus sarta dikurebkeun, ku kituna kasaksian sajarah ngeunaan Antiochus téh luyu jeung pamahaman Millerite, tapi tunduk kana aturan-aturan anu ngatur panerapan line upon line. Kakawasaan proksi kapapaan anu pamungkas dina ayat-ayat éta nyaéta Trump, sanajan sacara sajarah Antiochus aya dina katilu perang éta. Pikeun minuhan ayat tilu welas, Trump kudu éléh dina pamilihan kadua, sabab dina ayat tilu welas anjeunna “mulih deui,” leuwih kuat ti saméméhna, cukup kuat pikeun nampa pelor nembus ceulina, anu babarengan jeung jempol leungeun katuhu jeung jempol suku katuhu, nyaéta bagian-bagian anu kudu diurapan ku getih nalika para imam diurapan.

Reagan ngalambangkeun Trump, sabab Reagan nyaéta présidén kahiji tina dalapan présidén panungtungan ti mangsa ahir dina taun 1989. Lincoln ngalambangkeun Trump, sabab anjeunna téh présidén Républik kahiji. Lincoln dipaéhan ku Demokrat anu ngadukung perbudakan dina pakumpulan jeung Roma, sarta duanana, Ronald Reagan jeung padananana anu papis, John Paul II, salamet tina usaha rajapati. Trump sacara pulitik dipaéhan dina taun 2020, ku pamilihan anu dipaling minangka pangenapan Wahyu pasal sabelas, ayat tujuh, tuluy dina taun 2024 anjeunna dihirupkeun deui minangka pangenapan ayat sabelas.

Jeung lamun maranéhna geus ngarampungkeun kasaksian maranéhna, sato galak anu naék ti jurang anu taya dasarna bakal ngalakukeun perang ngalawan maranéhna, sarta bakal ngéléhkeun maranéhna, jeung maéhan maranéhna. ... Jeung sanggeus tilu poé satengah, Roh kahirupan ti Allah asup ka maranéhna, tuluy maranéhna nangtung dina suku maranéhna; sarta kasieun anu gedé tumiba ka jalma-jalma anu ningali maranéhna. Wahyu 11:7, 11.

Hudangna deui Trump téh mangrupa “balikna” anjeunna dina ayat tilu welas, sarta éta ogé nyadiakeun hiji paralél kana hiji sipat has Roma, sabab Roma téh “anu kadalapan, anu asalna tina anu tujuh,” sarta Trump téh hiji gambaran Roma.

Jeung éta sato galak anu tadina aya, tuluy teu aya deui, nyaéta manéhna anu ka dalapan, sarta asalna tina anu tujuh, jeung manéhna lebet kana kabinasaan. Wahyu 17:11.

Mangsa kalungguhan kadua Trump ngajadikeun anjeunna présidén kadalapan ti saprak Reagan, jeung ku sabab anjeunna ogé kungsi jadi anu kagenep, Trump, saluyu jeung kapausan, nyaéta “nu kadalapan, anu asalna ti nu tujuh.” Dalapan mangrupa lambang kabangkitan, anu nekenkeun yén anjeunna, minangka hiji gambaran tina kapausan, kudu miboga tatu paéh nu disageurkeun sangkan bisa “mulang.”

Sarta kuring ningali salah sahiji hulu-na saolah-olah katatu nepi ka paéh; sarta tatu-na anu mawa paéh téh cageur deui: sarta sakuliah dunya ngarasa héran tuluy nuturkeun éta sato galak. Wahyu 13:3.

Nalika tatu nu maéhan éta cageur, dunya “ngahuleng nuturkeun sato galak,” jeung nalika Trump dihudangkeun deui minangka nu kadalapan, anu asalna tina nu tujuh, dina taun 2024, anjeunna “mulih deui,” sarta saalam dunya ngahuleng nuturkeun anjeunna.

Sarta sanggeus tilu poé satengah, Roh kahirupan ti Allah asup ka maranéhna, tuluy maranéhna nangtung dina sukuna; sarta kasieun anu kacida gedéna tumiba ka jalma-jalma anu ningali maranéhna. Jeung maranéhna ngadéngé hiji sora tarik ti sawarga nyarios ka maranéhna, "Naék ka dieu." Tuluy maranéhna naék ka sawarga dina hiji méga; sarta musuh-musuh maranéhna ningali ka maranéhna. Wahyu 11:11, 12.

Trump “balik deui” dina pamilihan taun 2024, tuluy dina taun 2025 anjeunna jeung Paus Leo duanana dilantik. Isa masihan peringatan anu langsung jeung adil, ka saha waé anu kersa ningali.

Ku sabab éta, lamun maranéh geus ningali kajijikeun kalakuan hina anu nyababkeun karuksakan, anu geus diucapkeun ku Daniél nabi, nangtung di tempat suci, (sing saha anu maca, muga ngartos.) Mateus 24:15.

Mark nyarioskeunana sigana rada leuwih écés.

Tapi lamun maraneh ningali kajijikan nu ngabalukarkeun karuksakan, sakumaha anu geus diucapkeun ku Daniel nabi, nangtung di tempat anu henteu sakuduna, (sing ngarti anu maca,) mangka sing geuwat ngungsi ka pagunungan anu aya di Yudea. Markus 13:14.

Kakeueum panyingkahing rusak téh nyaéta Roma dina masing-masing tina tilu fase-na. Roma kafir, Roma kapapaan, jeung Roma modéren masing-masing mangrupa lambang pangéling-ngéling pikeun umat Allah. Pangéling-ngéling éta kudu dipikawanoh nalika Roma aya dina “tempat suci” atawa di tempat “anu saenyana henteu pantes” pikeun manéhna aya. Tanah anu mulya téh nyaéta tanah suci dina Kitab Suci, sedengkeun Amérika Sarikat téh tanah mulya rohani.

Jeung PANGERAN baris ngawariskeun Yuda jadi bagian kagungan-Na di tanah suci, sarta baris milih deui Yerusalem. Cicingeun, he sakumna mahluk, di payuneun PANGERAN, sabab Mantenna geus gugah ti padumukan-Na anu suci. Jakaria 2:12, 13.

Nalika maranéh ningali Roma nangtung di tempat suci, Gusti keur milih Yerusalem jadi umat perjangjian-Na pikeun panungtungan kalina. Nalika Reagan, nu kahiji tina dalapan présidén, nyusun hiji pakta rusiah jeung antikristus dina nubuat Alkitab, éta ngawakilan hiji pakta anu kabuka jeung Roma ku présidén nu kadalapan jeung nu pamungkas ti saprak waktu ahir dina taun 1989. Lambang-lambang omega mindeng ngabalikeun sipat-sipat tina lambang alpha.

Pelantikan paus Leo jeung Trump dina taun 2025 téh nandakeun ayana hubungan anu kabuka antara sato galak laut jeung sato galak bumi dina Wahyu tilu welas. Balikan kana hiji pakaitna anu kabuka antara Trump jeung Leo, anu geus ditipikeun ku pakaitna rusiah antara Reagan jeung Yohanes Paulus II, méré béja ka urang yén pangrojong ka raja-budak Mesir anu ngalaksanakeun ayat opat welas dina taun 200 SM ngawakilan henteu ayana pangrojong dina poé-poé panungtungan.

2025 netepkeun visi atawa nubuat pondasi lahiriah, sabab éta ngangkat Roma minangka pangéling-ngéling ngeunaan Roma anu ku Daniel diidentifikasi ku perlambang “kajijikan anu nyababkeun karuksakan.” Pangéling-ngéling ngeunaan kajijikan anu nyababkeun karuksakan lumangsung saméméh karuksakan anu dilambangkeun ku “karuksakan.” Dina pengepungan Yerusalem dina mangsa Cestius, pangéling-ngéling éta dilambangkeun ku panji-panji kakawasaan Roma anu diteundeun di jero palataran suci tempat suci. Jalma-jalma anu ningali, ngartos, nurut, sarta ninggalkeun kota, dijaga nalika pengepungan diteruskeun deui. Maranéhna ningali tanda pangéling-ngéling Roma. Urang Kristen anu misah ti garéja Pergamos anu geus kompromistis jeung satuluyna garéja Tiatira ngungsi ka padang gurun nalika maranéhna ningali jalmi dosa linggih di Bait Allah. Eta para saksi ngaidéntifikasi hiji pangéling-ngéling ngeunaan kajijikan anu nyababkeun karuksakan anu parantos diucapkeun ku Daniel dina poe-poe panungtungan.

Urang geus sababaraha kali nembongkeun yén taun 1888 téh nyaéta pangepungan ku Cestius, sarta kacindekan tina krisis hukum Minggu téh nyaéta pangepungan ku Titus. RUU hukum Minggu Blair dina taun 1880-an, babarengan jeung hukum-hukum Minggu anu diterapkeun di sababaraha nagara bagian kidul salila taun 1880-an, nyaéta panginget ti Cestius anu ogé nandaan garis pamisah dina piwuruk Sister White ngeunaan hirup di padesaan. Saméméh taun 1880-an, piwurukna nyaéta yén dina mangsa nu bakal datang urang bakal kudu pindah ka padesaan, tapi sanggeus taun 1880-an hirup di padesaan téh mangrupa hal anu sakuduna geus dilaksanakeun. Tanda panginget tina RUU-RUU Blair, anu ngadorong tanda kakawasaan kapapaluan salaku tanda wewenangna dibahas dina taun 1880-an, nandingan Patriot Act dina 9/11, sabab malaikat dina Wahyu dalapan welas mucunghul dina duanana sajarah éta.

9/11 nya éta panginget ngeunaan Cestius anu nempatkeun kakawasaanana di tempat suci, tempat anu sakuduna henteu pikeun anjeunna, sabab dina 9/11 hukum Romawi ngagantikeun hukum Inggris. Dina Pangadilan Pelosi taun 2021, klausul due process dipungkir, sarta éta ngagambarkeun léngkah deui nuju ka pengepungan ku Titus, anu puncakna aya dina hukum Minggu anu geura datang di Amérika Sarikat. Pengepungan téh mangrupa hiji jangka waktu. 1888 nyarioskeun ngeunaan pemberontakan tanduk Protestan internal, sedengkeun 9/11 nyarioskeun ngeunaan pemberontakan tanduk Républikan eksternal. Pangangkatan paus ti tanah anu mulya dina taun anu sarua nalika présidén panungtungan ogé dilantik ngagambarkeun panginget panungtungan ngeunaan kakirangan anu nyababkeun karuksakan nangtung di tempat anu sakuduna henteu, pas saméméh perang Panium. Perang Panium langsung ngarah kana hukum Minggu jeung perang Actium, anu ngagambarkeun halangan katilu jeung panungtungan pikeun Roma kafir, tuluy Roma kafir maréntah kalayan kakawasaan anu pangluhurna salila 360 taun dina minuhan Daniel 11:24. Dina hukum Minggu, karajaan kagenep jeung katujuh duanana ditaklukkeun ku Roma, sarta Roma modéren tuluy maréntah salila sajam simbolis, atawa opat puluh dua bulan simbolis.

Dina ayat genep welas, Pompey, anu kakara ngéléhkeun halangan-halangan pangheulana Roma kahir di Siria, tuluy ngéléhkeun Yerusalem. Pompey ngaruntuhkeun dua halangan kahiji Roma, sarta Augustus Caesar ngéléhkeun anu katilu di Actium. Roma modéren mimiti ngéléhkeun raja kidul dina taun 1989 minangka pangenapan ayat kaopat puluh, sarta sakumaha ditipikeun ku ayat kasapuluh. Satuluyna, dina hukum Minggu, Roma modéren ngéléhkeun halangan kadua jeung

katiluna ku jalan Amérika Sarikat, lajeng Perserikatan Bangsa-Bangsa geuwat satuju pikeun masrahkeun karajaanna ka kakawasaan kapapaan. Roma kapir ngéléhkeun dua ku Pompey teras hiji deui, sedengkeun Roma kapapaan ngéléhkeun hiji dina taun 1989, tuluy dua salajengna dina ayat genep welas, nyaéta tempat Pompey ditandaan ku panaklukan kadua na.

Naha éta halangan katilu di Actium pikeun Roma kapir, atawa nalika halangan katilu, anu dilambangkeun ku diusirna bangsa Goth ti kota Roma dina taun 538, nalika Roma ngungkulan halangan katilu, éta maréntah kalayan kakawasaan anu pangluhurna.

Saéstuna PANGERAN Alloh moal migawe nanaon, iwal lamun Anjeunna nembongkeun rasiah-Na ka abdi-abdi-Na, nya éta para nabi. Amos 3:7.

Gusti tangtu bakal maparin manifestasi pamungkas tina tanda peringatan anu dilambangkeun minangka kakajian anu mawa karuksakan dina kitab Daniel, saméméh karuksakan éta datang. Tanda peringatan éta nyaéta pakumpulan anu kabuka, sabalikna tina pakumpulan rusiah Reagan, anu keur dilambangkeun dina taun 2025. Gusti moal ngadatangkeun hukuman, lamun can heula maparin peringatan, sarta Amos nyarios kacida écésna ngeunaan naon éta panyingkepan rusiah ka para abdi-Na, jeung ka saha éta ditujukeun.

Dangukeun ieu pangandika anu geus diucapkeun ku PANGERAN ngalawan ka maraneh, eh urang Israil, ngalawan ka sakulawarga anu ku Kami geus dibawa naék ti tanah Mesir, pokna, Maraneh wungkul anu ku Kami dipikawanoh ti antara sakabeh kulawarga di bumi; ku sabab eta Kami bakal ngahukum maraneh ku karana sakabeh kajahatan maraneh. Amos 3:1, 2.

Amos keur nyarita ka generasi panungtung umat perjangjian pilihan Allah anu baris dihukum, saluyu jeung dua puluh lima lalaki anu nyembah ka panonpoé dina Yehezkiel dalapan. Amos keur ngedalkeun pesen Laodikea, nyaéta pesen malaikat katilu dina mangsa mupusna dosa dina waktu pangadilan ka anu hirup. Pépéling Amos dumasar kana ngahijina dua golongan.

Naha dua bisa leumpang babarengan, iwal mun maranéhna geus sapuk? Naha singa bakal ngagero di leuweung, lamun manéhna teu boga mangsa? naha anak singa bakal ngagorowok ti liangna, lamun manéhna teu meunang nanaon? Naha manuk bisa kajiret dina sarap di bumi, lamun taya perangkap keur dirina? naha aya nu ngangkat sarap tina taneuh, padahal can meunang nanaon pisan? Naha tarompet ditiup di kota, ari rahayat teu sieun? naha bakal aya kajahatan di hiji kota, ari PANGERAN henteu ngalakukeunana? Amos 3:3–6.

Pangéling sangkan dua jelema leumpang babarengan salaku hiji, ditempatkeun dina kontéks jerat anu nyekel manuk ti bumi. Manuk téh lambang badan-badan kaagamaan, sarta kapapaan dina Kitab Wahyu téh mangrupa kurungan unggal manuk najis jeung pikageuleuheun.

Sarta anjeunna ngagero kalayan tarik pisan ku sora anu kuat, saurna, “Babul anu gedé geus runtuh, geus runtuh, sarta geus jadi tempat cicingna setan-setan, jeung pangkalan unggal roh najis, jeung kurungan unggal manuk anu najis jeung matak geuleuh. Sabab sakumna bangsa geus nginum tina anggur amarah tina cabulna dirina, sarta raja-raja di bumi geus ngalakukeun cabul jeung manehna, sarta para padagang di bumi geus jadi beunghar ku lobana kamewahanana.” Wahyu 18:2, 3.

Manuk nu aya dina kurung téh manuk nu kacekel, jeung lamun hiji bangsa ngalakukeun zinah jeung awéwé lacur ti Roma, éta jadi manuk nu kacekel; jeung manuk nu diangkat luhur ngaleuwihan sakabéh manuk nubuat séjénna téh nyaéta kakawasaan nu imahna nu tilu rupa diwangun, diteguhkeun dina hukum Minggu, di tempatna, nyaéta Sinear, nyaéta Babul. Éta téh manuk nu nampa tatu nu matak paéh dina taun 1798, atawa sakumaha saur Zakharia, aya tutup timah nu ditumpangkeun kana karanjangna, tapi sanggeus éta diangkat ku manuk-manuk spiritisme jeung Protestanisme nu murtad.

Tuluy malaikat anu ngawangkong jeung kuring maju, tuluy ngadawuh ka kuring, “Ayeuna angkat panon maneh, sarta tingali naon ieu anu keur kaluar.” Sarta ceuk kuring, “Naon ieu?” Jeung manéhna ngadawuh, “Ieu hiji efa anu keur kaluar.” Anjeunna ngadawuh deui, “Ieu téh sarupaning maranéhna di saalam dunya.” Jeung, tempo, aya hiji talenta timah anu diangkat; sarta ieu téh hiji awéwé anu calik di tengah-tengah efa éta. Jeung manéhna ngadawuh, “Ieu kajahatan.” Tuluy anjeunna ngalungkeun éta ka tengah-tengah efa; sarta anjeunna ngalungkeun beurat timah éta kana sungutna. Tuluy ku kuring diangkat panon, sarta ningali, jeung, tempo, kaluar dua awéwé, sarta angin aya dina jangjang maranéhna; sabab maranéhna boga jangjang kawas jangjang bango; sarta maranéhna ngangkat efa éta antara bumi jeung langit. Tuluy ceuk kuring ka malaikat anu ngawangkong jeung kuring, “Ka mana maranéhna mawa efa éta?” Jeung manéhna ngadawuh ka kuring, “Pikeun ngawangun hiji imah pikeun éta di tanah Sinear; sarta éta bakal diteguhkeun, sarta diteundeun di dinya dina tatapakanana sorangan.” Jakaria 5:5–11.

Jiret Amos nyekel manuk ti bumi, sabab éta ngalambangkeun pakumpulan anu miheulaan hukum Minggu anu enggal bakal datang, nalika manuk-bumi éta kacekel; sarta nurutkeun Amos, pakumpulan éta mangrupa tegoran ka Adventisme Poé Katujuh Laodisea, sabab bakal aya tarompet panggeuing ditiup di kota, anu maranéhna moal daék ngadangu.

Naha tarompet ditiup di hiji kota, sarta rahayat henteu ngarasa sieun? naha aya kajahatan di hiji kota, sedengkeun PANGERAN henteu ngalakukeunana? Saéstuna PANGERAN Allah moal ngalakukeun nanaon, iwal Anjeunna nganyatakeun rusiah-Na ka para abdi-Na, para nabi. Singa geus ngagero, saha anu moal sieun? PANGERAN Allah geus ngandika, saha anu tiasa henteu ngaramal? Amos 3:6–8.

Singa nu ngagaur téh nya éta Singa ti kaom Yuda, anu ngagambarkeun Kristus nalika Anjeunna nyégel jeung muka deui Firman nubuat-Na. Pakampungan kabuka taun 2025 téh nya éta pangepungan ku Cestius, jeung lambang para garong umat Allah diteguhkeun nalika maranéh ningali dua pihak leumpang babarengan padahal saéstuna moal kungsi bisa hirup babarengan. Roma nu nyieun pakumpulan jeung ngahijikeun diri jeung kaum Protestan téh hiji oksimoron, sabab jadi urang Protestan hartina ngaprotes ngalawan Roma.

Urang baris neraskeun perkara-perkara ieu dina artikel salajengna.

Katelat Teuing Pikeun Luput tina Jiret

“Jeung sing émut, éta téh kabanggaan Roma yén manéhna henteu kungsi robah. Prinsip-prinsip Gregorius VII jeung Innocentius III masih kénéh jadi prinsip-prinsip Garéja Katolik Roma.

Jeung lamun waé manéhna miboga kakawasaan éta, manéhna bakal ngalaksanakeunana ayeuna kalayan kakuatan anu sarua gedéna saperti dina abad-abad nu geus kaliwat. Kaum Protestan saeutik pisan nyaho naon anu keur maranéhna lakukeun nalika maranéhna ngajukeun pikeun narima pitulung Roma dina pagawean ngagungkeun poé Minggu. Bari maranéhna keur satékah polah pikeun ngahontal tujuanana, Roma keur ngarahkeun paningalna pikeun ngadegkeun deui kakawasaanana, pikeun ngarebut deui kaunggulanana anu geus leungit. Sakali waé éta prinsip ditegakkan di Amérika Serikat yén garéja meunang ngagunakeun atawa ngadalikeun kakawasaan nagara; yén palaksanaan ibadah agama meunang dipaksakeun ku hukum-hukum sipil; pondokna, yén kakawasaan garéja jeung nagara kudu ngadominasi nurani, mangka kameunangan Roma di nagara ieu geus pasti.”

“Firman Allah geus maparin pangéling ngeunaan bahaya anu keur ngadeukeutan; lamun ieu teu dipaliré, dunya Protestan bakal nyaho naon saenyana maksud-maksud Roma téh, ngan waktu geus kasép teuing pikeun lolos tina jebakan. Manéhna keur anteng tumuwuh kana kakawasaan. Doktrin-doktrinna keur ngalantarankeun pangaruhna di balé-balé législatif, di gereja-gereja, jeung dina hate manusa. Manéhna keur ngumpulkeun wangunan-wangunanana anu jangkung tur masif, anu dina jero rohangan-rahasia, panganiayaan-panganiayaanana baheula bakal diulang deui. Kalawan nyamuni tur tanpa kacurigaan, manéhna keur nguatkeun kakuatan-kakuatanana pikeun ngamajukeun tujuanana sorangan nalika waktuna datang pikeun manéhna nyerang. Sakur anu dipikahayangna téh ngan tempat anu nguntungkeun, jeung ieu gé geus keur dipasrahkeun ka manéhna. Moal lila deui urang bakal nempo jeung bakal ngarasakeun naon tujuan unsur Roma téh. Saha baé anu percaya jeung taat kana firman Allah ku hal éta bakal nanggung hinaan jeung panganiayaan.” *The Great Controversy*, 581.

“Aya hiji dunya anu keur ngagoler dina kajahatan, dina panipuan, jeung dina kasasaban, dina kalangkang pati pisan,—saré, saré. Saha anu ngaraos nyeri jiwa pikeun ngahudangkeun maranéhna? Sora naon anu tiasa ngahontal maranéhna? Pikiran abdi kabawa ka mangsa nu bakal datang nalika tanda éta bakal dipasihkeun, ‘Behold the Bridegroom cometh; go ye out to meet Him.’ Tapi sawatara bakal geus nunda pikeun meunangkeun minyak pikeun ngeusian deui palita-palita maranéhna, sarta kalawan kasép teuing maranéhna bakal manggihan yén tabiat, anu dilambangkeun ku minyak éta, teu tiasa dipindahkeun ka batur. Minyak éta nyaéta kabeneran Kristus. Éta ngawakilan tabiat, sarta tabiat teu tiasa dipindahkeun. Teu aya saurang ogé anu tiasa ngamankeun éta pikeun nu séjén. Masing-masing kudu meunangkeun pikeun dirina sorangan hiji tabiat anu geus disucikeun tina unggal kokotor dosa.” *Bible Echo*, 4 Méi 1896.

“Wanci kuring nenjo jiwa-jiwa malarat keur paéh ku sabab kakurangan bebeneran anu aya pikeun mangsa ayeuna, sarta sabagian jalma anu ngaku percaya kana bebeneran téh ngantepkeun maranéhna paéh ku cara nahan sarana anu diperlukeun pikeun neruskeun padamelan Allah, tetempoan éta kacida nyerina, nepi ka kuring nyuhunkeun ka malaikat supaya éta dijauhkeun ti kuring. Kuring nempo yén nalika pancén Allah nungtut sabagian tina harta banda maranéhna, saperti lalaki ngora anu datang ka Yesus (Matthew 19:16–22), maranéhna indit kalayan sedih, sarta yén moal lila deui balahi anu ngaguludag kawas caah bakal ngaliwat sarta nyapu sagala milik maranéhna nepi béak, tuluy harita bakal kasép teuing pikeun ngorbankeun banda dunya, jeung ngumpulkeun harta banda di sawarga.” *Early*

Writings, 49.

“Yudas nempo yén panyuhunna sia-sia, tuluy manéhna buru-buru kaluar ti rohangan éta bari ngajerit, Kasep teuing! Kasep teuing! Manéhna ngarasa yén manéhna moal sanggup hirup nepi ka nyaksian Yesus disalib, sarta dina kaayaan putus asa indit ka luar tuluy ngagantung dirina.”
The Desire of Ages, 722.